

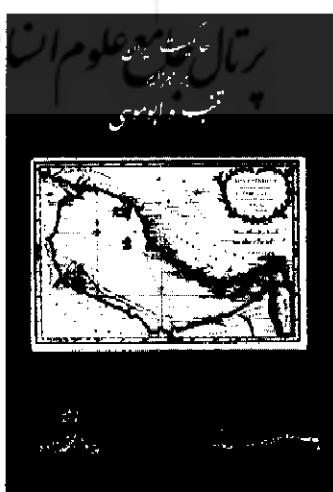
معرفت

کورش امیری نیا

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

یا دیگر مراجع معتبر و غیر معتبر عربی به راه می اندازد، لذا جا دارد مسائل مربوط به حاکمیت ایران بر جزایر سه گانه به صورت کتاب در ایران نیز انتشار یابد تا برای بحث در این زمینه به کار گرفته شود.

از آنجاکه کشمکش بر سر مالکیت جزیره ای ابوموسی، تسبیح کوچک و بزرگ به آسانی می تواند به منازعه‌ی خطرناکی در منطقه‌ی استراتژیک تنگه‌ی هرمز منجر شود، نگرش یکجانبه‌ی ناظران

حاکمیت ایران بر جزایر شب و ابوموسی

مؤلف: دکتر پروز مجتبیزاده

ناشر: مؤسسه‌ی جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب

نوبت چاپ: اول / ۱۳۸۵

حدوده چهارده سال از طرح ادعاهای امارات نسبت به جزایر سه گانه‌ی ایران در خلیج فارس می‌گذرد گرچه ابوظبی از در دوستی با ایران درآمده ولی همچنان رسم‌آدعاها خود را اذبال می‌کند و هر چند وقت یک‌بار در راستای این ادعا، هیاهویی تازه در شورای همکاری خلیج فارس و

بین المللی در این مورد بسیار پرسش برانگیز بود، برای اثبات مالکیت ایران در این زمینه باید جنبه‌های تاریخی و حقوقی موضعی بررسی گردد ولی پیش از تحلیل زمینه‌ی جغرافیایی و تاریخی جزیره‌های مورد بحث و ریشه‌های اختلاف، باید به تحقیقی درباره‌ی پدایش حکومت (ساختار کشوری) در ایران و امارات متحده‌ی عربی و همچنین دگرگونی‌های جامعه‌ی عربی - ایرانی خلیج فارس توجه کرد. این مباحث در گفتار نخست بررسی شده‌اند. در مورد مدارک و اسناد مربوط به اختلاف دو طرف در دوران پیش از سده‌ی بیستم میلادی، باید یادآور شد که منابع ایران و امارات متحده‌ی عربی هر دو پراکنده و تا حدودی مبهم هستند. این ابهام بیشتر نتیجه‌ی روشنی است سنتی که در آن، فرمازوایان منطقه معمولاً پیش از اشنازی با مفاهیم و عرف‌های اروپایی، به مسائل حق حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و مرزها می‌پرداختند. این موضوع در گفتار دوم شکافته شده است. از این‌رو، در کتاب حاضر، اسناد و مدارک انگلیسی به طور گسترده‌تری مورد بحث قرار گرفته است. نه تنها به این دلیل که این اسناد گاه به گاه از موضع ایران پشتیبانی می‌کنند، بلکه بیشتر از این بابت که اسناد یاد شده ناهمخوانی‌های موضع برپانیا در برابر امارات را نشان می‌دهند. این نکته می‌تواند به کشود رازهایی کمک کند که به تجدید کشمکش‌های ناشی از ادعای مالکیت امارات متحده‌ی عربی بر این جزایر انجامیده است.

موقعیت رسمی ایران این است که جزایر سدگانه، همان‌گونه که در چندین نقشه رسمی معتبر بین المللی (متصل به دولت‌های فرانسه، آلمان و بریتانیا در سده‌های هجدهم و نوزدهم میلادی) نشان داده شده، همواره به ایران تعلق داشته‌اند. انگلیسی‌ها در پایان سده‌ی نوزدهم و آغاز سده‌ی بیستم، این جزایر را به امارات واگذار کرده و در سال ۱۹۷۱ / ۱۳۵۰ آن هزار به ایران برمنی گردانند. این جزایر بخشی از ایران بوده و اگر دیگران این واقعیت انکار نپذیرند، راه پرسش بگیرند با اثبات خلاف واقعیت بر دوش خودشان خواهد بود. در گفتارهای سوم و چهارم کتاب، زمینه‌ی تاریخی موضوع جزایر از دیدگاه ایران مورد بحث قرار گرفته و در گفتار پنجم به بررسی

اطلس ابتدائی ایران و جهان

تئیه و تدوین: مؤسسه‌ی جغرافیایی و کارتوگرافی سحاب
نوبت چاپ: سوم / ۱۳۸۳

اطلس ابتدائی ایران و جهان برای نخستین بار در سال ۱۳۷۹ با توجه به برنامه آموزشی مدارس کشور تئیه و تدوین شد. این اثر ارزشمند مورد استقبال معلمان و دانش‌آموزان دوره‌ی تحصیلی ابتدائی قرار گرفت. در همین راستا مؤسسه‌ی جغرافیایی و کارتوگرافی را بر آن داشت تا در تجدید چاپ‌ها، اخیرین تغییرات جغرافیایی از نظر راه‌ها و ارتباطات، تقسیمات کشوری و دیگر موضوعات را در نظر گرفته و از اخیرین آمار و اطلاعات خواندنگان را بهره‌مند سازد. به طوری که در پیرایش سوم از اطلاعات آماری اخیرین سرشماری (آبان ماه ۱۳۸۵) و اطلاعات راه‌ها و تقسیمات کشور تا فروردین ماه ۱۳۸۷ استناده شده است. از دیگر ویژگی‌های این اطلس، تئیه‌ی نقشه‌های آموزشی مشابه آن از ایران، کشورهای همسایه، قاره‌ها و جهان برای کلاس درس در مقیاس بزرگتر به قطع (۱۰۰*۷۰ سانتی‌متر) می‌باشد که بکارگیری آن در مدارس ما برای کمک به معلمان عزیز و سهولت امر آموزش جغرافیا به دانش‌آموزان اهمیت فراوان دارد.

رشد آموزش جغرافیا مطالعه‌ی این اطلس را به معلمان و دانشجویان رشته، جغرافیا و سایر رشته‌های مرتبط توصیه می‌کند.